

man kan tænke sig, at een Landboforening er mere villig til at give Dispensation end andre. Jeg mener, at Kontrol med Mælkeydelsen har sin store Betydning, og at Staten, naar den giver saa store Midler til Dyrskuer, som den gør i dette Øjeblik, maa kunne kræve, at disse Oplysninger gives saaledes, at man har noget bestemt at gaa ud fra, og at der bliver nogenlunde ensartede Forhold over hele Landet, at ikke en enkelt Landboforening skal kunne dannes med det Formaal for Øje i Virkeligheden at ignorere de Bestemmelser, som er indsatte i Husdyrloven.

Nu sagde den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at han troede, man i samtlige Landboforeninger vilde hilse dette Lovforslags Vedtagelse med Glæde. Jeg har en helt anden Opfattelse. Jeg har ikke rettet nogen Henvendelse til de samvirkende danske Landboforeninger, men det synes jeg, man burde gøre, før man vedtager et saadant Lovforslag, og jeg er ganske sikker paa, at gør man det, vil Lovforslaget indenfor disse Kredse ikke faa Tilslutning, i alt Fald ikke fra Fler-tallet, og det er et Spørgsmaal, om i det hele nogen indenfor disse Kredse vil give det sin Tilslutning. Jeg mener, at dette Lovforslag ikke gerne skulde vedtages, forinden Organisationernes Udtalelser om dette Spørgsmaal foreligger. Jeg maa lægge megen Vægt paa, at man i den Tid, der kommer, fører nøjagtig Kontrol med Mælkeydelsen. Vi ser, hvilken Betydning det har, hvilken Fremgang der gennem de sidste Aaringer er sket. Jeg forstaa, at der kan ligge den Tanke bagved dette Lovforslag, at de Oplysninger, man faar fra Kontrollforeningerne, ikke altid er lige nøjagtige, men saa maa man medvirke til, at de bliver saa nøjagtige og gode, som det er muligt. At se bort derfra og nøjes med de Oplysninger, vedkommende Opdrætter selv giver, tror jeg er en farlig Vej at komme ind paa. At det i det hele er nødvendigt at faa Oplysninger vedrørende Mælkeydelsen, troede jeg, alle var enige om. Derfor mener jeg, at den Bestemmelse, der staaer i Husdyrloven af 1912, at der i visse Tilfælde kan gives Dispensation, er den rette, og at Afgørelsen ikke bør lægges i Landboforeningernes Haand.

Som sagt, et større Spørgsmaal foreligger der selvfølgelig ikke her, men jeg vil ikke kunne tilraade at stemme for Lovforslaget. Da det samme Forslag var stillet her i 1912, blev det forkastet med 41 Stemmer med 20. Naar vi nu skal

stemme derom i Aar, faar vi at se, i hvilken Retning Udviklingen er gaaet siden da. Jeg skulde tage meget fejl, om den ikke er gaaet i den Retning, at Lovforslaget denne Gang vil faa mere end 41 Stemmer imod sig.

**P. Th. Nielsen:** Forinden det Lovforslag, som blev til Husdyrloven af 8. Juni 1912, kom til Behandling her i Tinget, havde Sagen været Genstand for Behandling ude i Landboforeningerne. De samvirkende danske Landboforeninger havde til Landbrugsministeren fremsendt et Forslag til Revision af Husdyrloven, og dette Forslag blev fulgt i alle dets Hovedtræk. I dette Forslag var ogsaa de Bestemmelser optaget, som de ærede Forslagsstillere nu vil have ændret, de to Bestemmelser, som Forslagsstillerne i Virkeligheden vil have gjort virkningsløse. De samvirkende danske Landboforeninger foreslog, at § 3, 3die og 4de Stykke, kom til at lyde, som de nu staaer i Loven, 3die Stykke: „Efter Forløbet af 2 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden kan der kun gives Tilskud til Præmiering af Tyre tilhørende Malkeracer, naar disse ere forsynede med paalidelige Oplysninger om Moderdyrenes Mælkeydelse saavel i Henseende til Mængde som til Fedtindhold“, og 4de Stykke: „Efter Forløbet af 5 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden kan der ikke ydes Tilskud til Præmiering af Køer tilhørende Malkeracerne, medmindre de ere forsynede med paalidelige Oplysninger om Mælkeydelse saavel i Henseende til Mængde som til Fedtindhold“. Disse Bestemmelser havde de samvirkende danske Landboforeninger altsaa fremsendt til Landbrugsministeren, og denne optog dem uændrede i Lovforslaget.

De samvirkende danske Landboforeninger havde ikke indsat en Bestemmelse om, at der kunde dispenseres fra disse Regler, men under Lovforslagets Behandling her i Tinget blev der rejst Krav om, at Landboforeningerne skulde kunne dispensere fra disse Regler, og der blev her i Folketinget tilføjet følgende Bestemmelse: „Hvor stedlige Forhold tale derfor, kan Landboforeningen dog med Landbrugsministerens Samtykke afvige fra de i dette og forrige Stykke indeholdte Bestemmelser“. Nu foreslaar de ærede Forslagsstillere, at denne Bestemmelse skal ændres, saaledes at den enkelte Landboforening i ethvert givet Tilfælde, naar den finder det rigtigt, kan dispensere fra disse Bestemmelser. Jeg finder, at det